

31.7.2012

לכבוד
תת אלוף דני עפרוני
הפרקליט הצבאי הראשי
הפרקליטות הצבאית,
הקריה, תל אביב

שלום רב,

**הנדון: תלונה ובקשה לפתיחה בחקירה פלילית
בגין מעשי עינויים ו/או התעללות בדייגים מרצועת עזה**

הרינו לפנות אליכם בשם מרכז עדאלה, אלמיזאן (מעזה) ורופאים לזכויות אדם, וכן בשם של מרשיי: מוחמד תייסיר אלקרם, ת.ז. 900226085, פדל ג'מאל אלסולטאן, ת.ז. 802130880, נאפז נאיף אקרע, ת.ז. 904298171, פימד עטא מורתג'י, ת.ז. 953104643, מחמוד ח'אלד אבו עמירה, ת.ז. 804591345, חיג'אזי האני חיג'אזי אללחאם, ת.ז. 949814388, מחמוד מוסטפא ח'מיס מוראד, ת.ז. 926683764, סלאח מוראד עבד מקדאד, ת.ז. 923426316, נאדר יוסף חסן אבו סמעאן, ת.ז. 802538363, ח'ליל ג'והר ח'ליל בכר, ת.ז. 802765156, מוחמד מוחיי אלדין עומר פארס בכר, ת.ז. 976555169, ג'יהאד מחמד עלי יוסף אלסולטאן, ת.ז. 916100449, בקשר למדיניות המעצרים, ההתעללות והעינויים בדייגים מרצועת עזה, והכל כמפורט להלן:

מעצרים של הדייגים אלקרם, נועמאן ואלסעידי ביום 16.1.2010

1. ביום 16.1.2010, בסביבות השעה 11:00 בבוקר הפליג מרשי, מחמד תייסיר אלקרם, ת.ז. 900226085 (יליד 1975) משכונת אלרימאל בעזה, בסירתו מספר 15055 כשבחברתו הדייג סלים נועמאן, מהחוף הסמוך לעיר עזה לעבר החוף הסמוך לרפח, ליד הגבולות המצרים, לקניית דגים מהדייגים המצריים. מרשי רכש כ- 800 ק"ג דגים במחיר של כ- 7,000 לירות מצריות.
2. עואד עווד אלסייד אלסעידי, ת.ז. 916122633, יליד 1967, מהעיר עזה, יצא לדייג באותו יום על סירתו של מואמין ג'מאל נועמאן יחד עם שני דייגים נוספים, והצטרף לדייגים על סירתו של אלקרם לאחר שאלה סיימו לרכוש את הדגים.
3. בדרכם חזרה אל חופי עזה סמוך לשעה 21:30, כשהייתה הסירה במרחק של כמה מאות מטרים מנמל הדייגים ברפיח, הבחין מרשי ב- 7 סירות גומי ממונעות השייכות לחיל הים מתקרבות

לעברו. חלק מסירות הגומי הקיפו את סירתו של מרשי תוך כדי ירי לכיוון סירת מרשי. תוך כדי, הרגיש אלסעידי פגיעה של כדור גומי ברגלו הימנית מתחת לברך.

4. חייל אחד שהיה על אחת מסירות הגומי הסמוכות לסירת מרשי הורה למרשי לעצור את סירתו ולכבות את המנוע. מרשי הבחין בכך שלכל החיילים היו מסכות על הפנים והיו חמושים בכלי נשק.

5. אלקרם עצר את האוניה כפי שהורו לו. לאחר מכן, אחד החיילים קשר את סירתו באמצעות חבל לאחת מסירות הגומי אשר החלה לשוט במהירות רבה דבר שגרם לנפילתו לים. אלקרם אשר היה לבוש בבגדי חורף כבדים לא הצליח לשחות וזעק לעזרה עד שאחת מסירות הגומי התקרבה אליו והחיילים הורו לו לטפס על הסירה ללא שהושיטו לו עזרה למרות שעל הסירה היו חמישה חיילים. חיילים הורו לעוואד שנתר על הסירה לפשוט את בגדיו, לקפוץ למים ולשחות לעברם. עוואד עשה כן ושחה במים הקפואים.

6. מייד כשעלו הדייגים על סירת הגומי, ניגשו אליהם חיילים אשר כבל את ידיהם מאחורי גבם, עצמו את עיניהם בבד וכבלו את רגליהם וקשרו את ידיהם עם רגליהם, באזיקוני פלסטיק, באופן שכופף את גבם בצורה חדה דבר שגרם להם לכאבים עזים בגב. אלקרם נותר בבגדיו נוטפי המים ללא שכוסה במגבת או בסמיכה, ואת עוואד חייל הלביש מכנסיים לפני שכבל את רגליו וחולצה אחרי שקשר את ידיו כך שלא הכניס את ידיו לשרוולים. הדייגים קפאו מהקור. הדייגים הרגישו שהסירה החלה לשוט ולאחר כרבע שעה הרגיש אלקרם שהוא מורס ע"י שני חיילים ומועבר לסירה של חיל הים. ולאחר כרבע שעה שוב הועבר אל סירה אחרת. אלקרם הרגיש שהכבלים על ידיו ורגליו מוסרים והוא הרגיש שמפשיטים אותו מבגדיו, ומלבישים אותו בבגדים אחרים ושוב ידיו ורגליו נכבלו. מרשי אשר רעד מקור הרגיש שמישהו מניח יד על מצחו ולאחר מכן הרגיש מכשיר סטטוסקופ המונח על חזהו. הסירה שטה למשך כחצי שעה ולאחר מכן נעצרה ככל הנראה בנמל אשדוד.

7. עם עצירת הסירה, הוסר הכיסוי מעל עיני הדייגים והם הורדו מהסירה על סולם אל רציף נמל כשרגליהם עודן כבולות דבר שגרם להם לקפוץ מעל גרמי הסולם. הדייגים הבחינו בקבוצת חיילים העומדת על הרציף כשאחד מביניהם צילם אותם ולאחר מכן הכיסוי שוב הוחזר אל עיניהם. הדייגים הובלו ברגל למרחק של כ- 25 מטרים ונעצרו, הם הרגישו שהכבלים מוסרים מרגליהם והם הוכנסו לחדר והושבו על הרצפה. לאחר כשעתיים ביקש אלקרם להיכנס לשירותים. אחד החיילים הסיר את הכיסוי מעל עיניו ורק אז הוא הבחין שבאותו חדר היו עמו עוד ששה אנשים ארבעה מהם היו דייגים שהכיר באופן אישי. ששת הגברים היו ישובים על הרצפה כשידיהם כבולות ועיניהם מכוסות. לאחר שאלקרם עשה את צרכיו הוא הוחזר אל החדר ועיניו כוסו שוב.

8. לאחר כרבע שעה הועברו הדייגים אחד אחרי השני לעוד חדר שהיה במרחק של כ- 25 מטרים. הם הוכנסו אחד אחרי השני לחדר והושבו על כיסא ואז הכיסוי הוסר מעיניהם. הדייגים מצאו את עצמם בתוך חדר ומולם היה שולחן עם מחשב נייד המונח פתוח על השולחן ובחדר נכח איש אשר הזדהה כקצין בשב"כ. האיש חקר את הדייגים למשך כעשרים דקות כל אחד במהלך נשאלו על

שם, כתובתם, בני משפחתם, מעשיהם לפני המעצר וסיבות הימצאותם בסמוך לגבול. לאחר מכן, עיניהם של הדייגים כוסו שוב והם הוחזרו אל אותו החדר בו שהו מקודם עם יתר העצורים.

9. באותו יום בשעות אחר הצהריים נכנסו לחדר מספר חיילים והם הסירו את הכבלים מידי הדייגים וכבלו את ידיהם ורגליהם הפעם באזיקים ולאחר מכן הובילו אותם לאוטובוס. החיילים העלו את הדייגים על האוטובוס ונתנו להם לשבת על הכיסאות. האוטובוס התחיל לנסוע והוא עצר מספר פעמים. לאחר כשלוש שעות, האוטובוס נעצר ואז הורדו הדייגים ממנו. לאחר מכן, הוסר הכיסוי מעל עיניהם והוסרו האזיקים מידיהם ומרגליהם ונאמר להם שהם יכולים לחזור לעזה. הדייגים מצאו את עצמם במעבר ארז, ויחד עם דייגים נוספים אשר היו עצורים עימם באותו חדר, חצא את מעבר ארז לעזה. אלקרם ועוואד הגיעו לביתם ביום 17.1.2010 לפני חצות, סמוך לשעה 22:00. לדייגים לא נאמר דבר על סירת הדייג או על תכולתה.

מעצרו של הדייג בני משפחת אלסולטאן ביום 14.2.2010

10. ביום 14.2.2010 סמוך לשעה 6:00 היה מרשי, פדל ג'מאל אלסולטאן, ת.ז. 802130880, יליד 1989, מבית לאהיא שבועה, בחברת בן דודו עווד גאלב אלסולטאן בסירת דודו גאלב רמדאן סולטאן, ת.ז. 816101439 מול חופי בית לאהיא. מדובר בסירה השטה בעזרת משוטים. מרשי ובן דודו חתרו לתוך הים למרחק של כ- 200 מטרים מהחוף. שני הדייגים הטילו את רשת הדייג למים והחלו למשוך את הרשתות שהניחו ביום הקודם כשלפתע התקרבו לעברם שתי סירות גומי ממונעות של חיל הים. מרשי ובן דודו נבהלו ונטשו את רשתות הדייג במקומן והחלו לחתור לכיוון החוף. אז נשמעו קולות ירי לעברם וראו שהירי פוגע במים סמוך לסירה, אז נשמעה הוראה במגביר קול המורה לדייגים לעצור.

11. אחת מסירות הגומי של חיל הים התקרבה לסירה עליה היו מרשיי תוך כדי ירי לעברם. על סירת הגומי היו ששה חיילים, אחד מהם זרק לעבר עווד גאלב אלסולטאן חבל והורה לו לקשור אותו לסירה. משקשר האחרון את הסירה החלה סירת הגומי לשוט במהירות לכיוון לב הים כשהיא גוררת את סירת הדייגים. לאחר כשעשר דקות עצרה סירת הגומי והורו החיילים למרשי ובן דודו להתפשט, לקפוץ למים ולשחות אל סירה של חיל הים שהיתה במרחק של כ-20 מטר מהם. משעלה מרשי לסירה, כיסו את עיניו וקשרו את ידיו באזיקוני פלסטיק מאחורי גבו. הסירה התחילה לנוע.

12. לאחר כחצי שעה הרגיש מרשי שהסירה עוצרת. מרשי הורד ע"י אחד החיילים אל מה שהתברר כרציף והובל למקום בו הושב על כסא. לאחר כשעה וחצי הובל מרשי אל רכב שהחל לנסוע ולאחר כשעה עצר הרכב והורד מרשי ממנו והוא נלקח לחדר והמתין שם כשעתיים וחצי ולאחר מכן הועבר לחדר אחר. שם הועמד מרשי והוסר הבד שכיסה את עיניו. מרשי מצא את עצמו בחדר שהיה בו שולחן ועל גביו מחשב נייד ומול השולחן ישב איש במדים אזרחיים. האיש חקר את מרשי על שמו כתובתו ונסיבות מעצרו. עם תום החקירה הורו למרשי לעמוד עם הפנים לקיר. מרשי שמע לאחר מכן דייגים אחרים שאותם הוא מכיר נחקרים באותו מקום, כשלאחר סיום החקירה מצטרף אליו הנחקר ועומד לידו עם הפנים לקיר. מרשי עמד כך למשך כשעה וחצי.

13. לאחר מכן אחד החיילים כיסה שוב את עיניו של מרשי והוא הובהל אל רכב. לאחר כשעתיים הובא מרשי למקום ושם נאמר לו שהוא נמצא בבית המשפט. בשלב זה הוסר שוב הכיסוי מעל עיני מרשי. בתום הדיון נאמר למרשי כי מעצרו הוארך. לאחר כשבוע ימים, וככל הנראה ביום 21.2.2010 הובא מרשי להארכת מעצר ושם הוארך מעצרו שוב לשבוע ימים עד ליום 28.2.2010 בתום הדיון הוחזר מרשי אל כלא אשקלון. למחרת נלקח מרשי לחקירה כשהוא אזוק בידיו ועיניו עצומות. מרשי הושב על כסא, ידיו נאזקו מאחורי גבו ונקשרו לגב הכסא ורגליו נאזקו ונקשרו לרגלי הכסא. מרשי נחקר ע"י אדם בלבוש אזרחי אשר לא הזדהה בפני מרשי. לאחר חקירת מרשי על שמו וכתובתו הוטחה בפני מרשי ההאשמה שהינו פעיל ג'יהאד אסלאמי ואז נאמר לו ע"י החוקר כי עווד, בן דודו של מרשי, סיפר בפני עצורים אחרים כי הינו פעיל החזית העממית לשחרור פלסטין וכי על מרשי להעיד נגד בן דודו על כך בבית המשפט. מרשי סירב ואז איים עליו החוקר כי אם לא יעיד, הוא, מרשי, יישלח לכלא לחמש שנים. מרשי אשר הרגיש חסר אונים נוכח האיום הסכים להעיד נגד בן דודו. לאחר כשעתיים הופסקה "החקירה" ומרשי הועבר לחדר בו שהה עם עצורים אחרים ששה ימים עד ליום 28.2.2010.

14. ביום 28.2.2010 הועבר מרשי לבית המשפט שם פגש לראשונה בעו"ד הוא עו"ד מוחמד ג'בארין. בבית המשפט נחקר מרשי ע"י התביעה לגבי חברות בן דודו בארגון החזית העממית ומרשי אשר הרגיש מאוים ומפוחד נאלץ להעיד נגד בן דודו עדות שקר. בתום הדיון הודיע עו"ד ג'בארין למרשי כי הוא ישתחרר למחרת היום.

15. אכן, למחרת בבוקר, ביום 1.3.2010 השתחרר מרשי מכלא אשקלון והוא הובל ע"י חיילים אל מעבר ארז ומשם הוא הגיע אל ביתו.

מעצרו של הדייג אקרע ובני משפחתו ביום 5.3.2010

16. ביום 5.3.2010 הפליג מרשי, נאפו נאיף אקרע, ת.ז. 904298171, יליד 1971, דיר אלבלח שבעזה, בסירתו מספר 20775 עם שני קרובי משפחה באזור נמל רפח שברצועת עזה ועסק בפעילות דייג. בסמוך לשעה 3:00 לפנות בוקר, בעת סידור רשתות הדייג כשהם עדיין בתחום שטח הדייג המותר (במרחק של 500 מטרים מהחוף), הבחינו הדייגים בסירה של חיל הים מתקרבת לעברם במהירות תוך שהחיילים עליה יורים לעברם.

17. כשהסירה התקרבה אליהם שמעו הדייגים קריאה במגבירי הקול לעצור את סירתם ולכבות את המנוע. הדייגים עשו כן, ואז אחד החיילים הורה להם לפשוט את בגדיהם למעט הבגדים התחתונים ולהרים את ידיהם מעל לראשיהם. הדייגים עמדו כך ללא בגדים עם ידיים מורמות מעל הראש למשך כשעתיים. אז התקרבו לעברם שתי סירות (אחת מהם סירת גומי) ועצרו במרחק של כ- 20 מטרים. אחד החיילים שהיה על סירת הגומי הורה לדייגים לקפוץ למים ולשחות לעברם.

מרשי צעק לעבר החיילים שאינו יודע לשחות אולם הם החלו לירות לעברו והורו לו שוב לקפוץ למים ולשחות לעברם.

18. תחת איומי הירי ירד מרשי למים משראו החיילים כי אינו יודע לשחות התקרבה לעברו סירת הגומי, אחד החיילים החזיק בידו והם גררו אותו עד שסירת הגומי הגיעה לסירה של חיל הים ואז נזרק לעבר מרשי בלון הקשור לחבל והוא נדרש להחזיק בו ואז הוא נמשך מהמים והועלה לספינה.

19. כשעלה מרשי על סיפון הסירה ניגש אליו חיל אשר כיסה את עיניו, נתן לו חולצה ומכנסיים ללבוש ואז קשר את ידיו מאחורי גבו באזיקוני פלסטיק. הסירה הפליגה למשך כשעה ואז עצרה. מרשי הורד מהסיפון לרציף ומשם נלקח יחד עם קרוביו אל חדר שם הוסר הכיסוי מעיניו והורדו האזיקונים מידי. במקום עבר מרשי בדיקה רפואית זריזה ובתום הבדיקה שוב כוסו עיניו ונכבלו ידיו מאחורי גבו והוא הושב על הרצפה למשך כשלוש שעות.

20. לאחר מכן, הובל מרשי אל חדר סמוך ושם הוסר הכיסוי מעיניו ומצא מרשי את עצמו בחדר עם שולחן ומחשב נייד על גביו ומאחורי השולחן ישב איש בלבוש אזרחי אשר הזדהה כחוקר שבי"כ. מרשי נחקר על שמו וכתובתו ולאחר מכן הוטחה בפניו ההאשמה שהוא מברח נשק ממצרים לעזה דרך הים. מרשי אשר הכחיש את הבריים מכל וכל נשאל על ועד הדייגים ועל משמר החוף בעזה.

21. בתום החקירה כוסו שוב עיני מרשי והוא הובל לחדר בו שהו קרוביו. לאחר כשעתיים הובל מרשי אל מחוץ לחדר. שם הוסר כיסוי העיניים, הוחלפו אזיקוני הפלסטיק באזיקים על ידיו ורגליו והוא הוכנס לתוך רכב פוסטה. הרכב נסע אל מעבר ארז שם הורד מרשי עם יתר הדייגים וניתנה לו שקית ניילון עם בגדיו והוא חזר אל ביתו בעזה.

מעצרו של הדייג מורתגי ודייגים נוספים, ביום 26.4.2010

22. ביום 26.4.2010 סמוך לשעה 30:3 לפנות בוקר, הפליג מרשי, פיאד עטא מורתגי, ת.ז. 953104643, יליד 1970, מעזה, בסירת הדייג שבבעלותו מול חוף רפח בחברת שני דייגים נוספים. בעת שטיפלו מורתגי והדייגים עמו ברשתות הדייג הם שמעו קולות של ירי ופגיעה של אש במים מסביבם והבחינו בסירות של חיל הים המתקרבות לעברם תוך כדי שהחיילים שעליהם יורים לעברם.

23. מורתגי ושני הדייגים האחרים כיבו את מנוע הסירה והרימו את ידיהם מעל ראשם. חיילים צעקו במגבירי קול לעברם להשיט את סירתם אחריהם. מורתגי השיט את סירתו למרחק של שני מיילים ימיים לערך, כשבמהלך כל הזמן היה ירי לעבר הסירה. אז הורו להם חיילים לפשוט את בגדיהם, לקפוץ למים ולשחות לעבר סירת חיל הים. מורתגי יחד עם שני הדייגים שעימו עשו כן, ומשהגיעו לסירה, חיילים כיסו את עיניהם של מורתגי וקשרו את ידיהם מאחורי גבם. לאחר כשעתיים הורד מורתגי מהסירה ונאמר לו שהוא נמצא בנמל אשדוד.

24. בנמל הובל מורתגי לחדר ושם הוא נחקר ע"י איש הלבוש במדים צבאיים. מורתגי נחקר על שמו, מקום מגוריו, על משפחתו והואשם שהוא הגיע לעזה ממצרים. מששאל מורתגי על החזרת סירת

הדייג שלו נאמר לו ע"י החוקר שהממשלה בעזה תפצה אותו. לאחר מכן הועבר מורתגי אל מקום אחר ומשם הובא אל מעבר ארז.

25. במעבר ארז הועבר מורתגי לחדר, שם הוסר כיסוי העיניים והוא נחקר שוב ע"י איש בלבוש אזרחי אשר לאחר שחקר אותו על שמו ומקום מגוריו הציע לשחרר את סירת הדיג שלו אם יסכים לשתף עימו פעולה ולמסור מידע על אנשים מסוימים משכונתו שלטענתו הם פעילי חמאס. מרשי אשר סירב להצעה הוחזק במקום למשך שעתיים ולאחר מכן הודיע לו החוקר שהוא ייצור עימו קשר כדי לקבל ממנו מידע ושיחררו ללא סירתו. מורתגי הגיע לביתו ביום 27.4.2010 סמוך לשעה 17:30.

מעצרים של הדייגים בני משפחת אבו עמירה ביום 10.1.2011

26. ביום 10.1.2011 סמוך לאחר השעה 18:00 יצאו מרשיי, מחמוד ח'אלד אבו עמירה, ת.ז. 804591345 (יליד 1993) ואחיו מוחמד, (בן 19 בזמנו) לדוג בסירת דייג שבבעלותו של האב (ח'אלד אבו עמירה) והדוד (מחמוד אבו עמירה). מרשיי יצאו מהנמל מערבית לעיר עזה, והחלו לדוג בסמוך לאזור החוף. הם הטילו את רשתות הדייג כדי לאסוף אותן על הדגה שבתוכן למחרת בבוקר.

27. למחרת, סמוך לשעה 06:30 יצאו שוב האחים מחמוד ומוחמד לדוג. מחמוד הצטייד במעיל חורפי ולקח עימו טלפון נייד חדש של נוקיה דגם N73. האחים חזרו לאסוף את הרשתות ומצאו ארבע דגים בסך הכל. לפיכך, החליטו האחים לחזור לנמל, שם אספו עוד שני דייגים ואת החכות ונכנסו למים לכיוון מערב. השעה הייתה סמוך ל- 8:30. הדייגים כיבו את המנוע כשהגיעו למרחק של כ- 3 ק"מ מהחוף, וזרקו את החכות לים. סביב הסירה היו עוד 5 סירות דייג שדגו אף הן בחכות. במרחק של כחצי ק"מ ממקום הדייגים שטה לה סירה של חיל הים הלוחך ושוב מצפון לדרום. הדייגים הבחינו בכמה סירות דייג בצד הצפוני דרומי הנמצאות קרוב לגבול שטח הדייג המותר. לפתע, נשמעו קולות ירי מכיוון הסירה של חיל הים. סירות הדייג החלו לשוט לכיוון החוף. ואז נפסק הירי. הדייגים חזרו לפעילות הדייג.

28. כעבור שעה הבחינו הדייגים בסירה של חיל הים המתקרבת לעברם מכיוון צפון מערב תוך כדי ירי לעבר הדייגים. הדייגים ראו את האש פוגעת בפני המים מסביבם. הם נשכבו על הסירה, וראו שיתר סירות הדייג מתרחקות מזרחית לעבר החוף. מוחמד פנה לעבר המנוע בכדי להתניע את הסירה ולפנות לעבר החוף, אך בטרם הספיקה הסירה להתקדם התקרבה אליהם סירת חיל הים תוך שהיא ממשיכה לירות לעבר הסירה והדייגים שעליה. ואז נשמע קול במגאפון הקורא לעבר הדייגים בערבית "עצור, עצור, נירה במנוע, נירה בד". מחשש לחייו ולחיי הדייגים עימו, עצר מוחמד את הסירה. חייל אחד הורה למוחמד להוציא את המנוע מהמים וביקש מהדייגים להתקדם לקדמת הסירה.

29. הדייגים נעמדו שם למשך כשעה תחת איומי החיילים אשר החזיקו בנשקם דרוך ומופנה כלפי הדייגים. החיילים הורו לדייגים להתפשט, לקפוץ למים ולשחות לעבר הסירה. הדייגים התחננו שישחררו אותם, שיישארו בבגדיהם ושלא יקפצו למים בגלל הקור, אך לשווא. החיילים דרכו את

הנשק ובלית ברירה פשטו הדייגים את בגדיהם, קפצו אל המים הקרים, ושחו כ- 20 מטר לכיוון סירת חיל הים.

30. ברגע שעלו הדייגים על הסירה הבחינו בחמישה עד שמונה חיילים לבושים מדים ירוקים, כאשר לעבר כל דייג ניגש חיל אחד שכיסה את עיני הדייג, הלביש אותו במכנס וחולצה, קשר את ידיו מאחורי גבו באמצעות אזיקוני פלסטיק בכוח רב אשר גרם לדייגים לכאבים בידיים. החיילים הושיבו את הדייגים על ברכיהם וקשרו את האזיקונים למשהו שהיה מאחורי הדייגים דבר שמנע מהם להזיז את ידיהם ולשפר את תנוחתם.

31. הדייגים רעדו מהקור, והרגישו כאבים בכתפיהם, ידיהם וברכיהם. הדייגים הרגישו בסירה זזה. לאחר זמן מה, הרגיש אחד הדייגים שמישהו מכסה אותו בסמיכה. לאחר כשעה הרגישו הדייגים את הסירה נעצרת. אחד החיילים התיר את האזיקים מידיהם ואת הכיסוי מעיניהם. הדייגים לא יכלו להזיז את ידיהם מהכאבים בשל אופן ומשך זמן הכבילה. הדייגים הבחינו בחיילים רבים, סירות רבות ונמל והבינו כי הובאו לנמל אשדוד כפי שנעשה עם כל הדייגים שנעצרים ע"י חיל הים.

32. אחד החיילים שהחזיק במצלמה צילם את הדייגים, ואחר הוריד אותם לרציף ואז שוב כיסה את עיניהם וכבל את ידיהם והושיב אותם על ברכיהם.

33. אחד הדייגים, מחמוד, התלונן מכאבים בברכיו וביקש לשבת יותר בנוח אך החייל שליחו הורה לו לשתוק. מחמוד שמע נקישות בנשק שהבינס כאות אזהרה וחדל מלהתלונן ולזוז. כעבור רבע שעה ביקש מחמוד לגשת לשירותים, אחד החיילים צעק עליו לשתוק בערבית ועברית וסירב לאפשר לו לגשת לשירותים. רק לאחר כשעה הוביל אחד החיילים את מחמוד לשירותים, הוריד לו את הכיסוי מעיניו אך הותיר את ידיו כבולות והוריד לו בעצמו את בגדיו בכדי שיוכל להטיל את מימיו ואז הלביש אותו חזרה ושוב כיסה את עיניו.

34. לאחר כחצי שעה שוב הובלו הדייגים למרחק של כמה עשרות מטרים והושוו על כסא ואז הותרו ידיהם והורד הכיסוי מהעיניים ומצאו את עצמם בתוך קונטיינר. בתוך החדר היו חמישה חיילים ואדם בלבוש אזרחי. אחד החיילים החל לתחקר את הדייגים לגבי מצבם הבריאותי ומחלות מהן הם סובלים. מחמוד התלונן על כאבים בידיו וכתפיו אך האדם בלבוש האזרחי שהוצג לו כרופא פטר את התלונה בכלום.

35. הדייגים הוצאו מהחדר ונכבלו הפעם באזיקים בידיים וברגליים עם שרשראות, ושוב כוסו עיניהם והובלו את תוך רכב אשר החל לנסוע ולאחר כשעה וחצי נעצר. הדייגים הורדו מהרכב והובלו לתוך מבנה ואז הוסר כיסוי העיניים והאזיקים והובלו לתוך חדר. ומשם נלקחו בתור כל אחד לחוד לחקירה ע"י שני אנשים בלבוש אזרחי ומצוידים באקדחים. ראשון נחקר מוחמד, אחריו סאהר, אחריו מחמוד ובסוף אוסאמה.

36. בחדר החקירה ישב אדם בלבוש אזרחי אשר הזדהה כנציג השב"כ, ומולו על השולחן היה מונח מחשב נייד. החוקר הציג לדייגים שאלות לגבי זהותם, מקומות מגוריהם עם מפות, לימודיהם ועל עבודתם בנמל. החוקר הוסיף ושאל על ארגון החמאס; מה הדייגים יודעים עליו, אם הם יודעים

היכן נמצאות מנהרות שלו ואם הם מכירים מנהיגי חמאס או סראיא אלקודס או פעילי חמאס וכאלה העובדים במשטרה בעזה.

37. במהלך החקירה של אוסאמה (בן 18 בזמנו) הציע לו איש השב"כ לשתף עימו פעולה ובתמורה יקבל כספים והקלות רבות. אוסאמה דחה את ההצעה ואמר לחוקר ששיתוף פעולה מצידו יעמידו בסכנת חיים. החוקר הבטיח לו שאף אחד לא ידע על כך, אך אוסאמה שב ודחה את ההצעה.

38. בתום החקירות שאלו הדייגים על סירת הדייג, והחוקר אמר שהיא מוחזקת כצעד ענישתי, וכשביקשו הדייגים לדעת בגין מה הם נענשים איש השב"כ סירב להשיב וסיים את החקירה.

39. הדייגים אשר נותרו מהבוקר ללא אוכל וללא שתייה התלוננו וביקשו לדעת מתי ישוחררו, לאחר החקירות הובאה להם ארוחה קלה. לאחר מכן, אחרי השעה 22:00 שוחררו הדייגים במעבר ארז לביתם למעט מוחמד אשר נשאר במעצר.

מעצרים של הדייגים בני משפחת אללחאם ביום 19.2.2011

40. ביום 19.2.2011 יצאו מרשיי, חיג'אזי האני חיג'אזי אללחאם, ת.ז. 949814388 (יליד 1984), דודו מוסטפא חיג'אזי סאלח אללחאם ומחמוד חסן סאלח אללחאם, ת.ז. 906728316 (יליד 1981), סמוך לשעה 11:00 אל הים לדוג. הדייגים היו מול נמל רפח דרומית לרצועת עזה, במרחק של כשני ק"מ מגבול מצריים ובמרחק של כ- 3 מילים ימיים מהחוף. הדייגים זרקו את רשתות הדייג לים והמתינו.

41. כעבור זמן קצר, הבחינו הדייגים בסירה של חיל הים ששטה לכיוונם. מתוך כוונה להימנע ממעצר אספו את הרשתות ופנו לכיוון צפונה. הדייגים שמעו קול ירי והרגישו בירי הפוגע בפני המים מסביבם. הסירה התקרבה לעברם ושמעו קול קורא בערבית "תעצור או שאני יורה", חיג'אזי אשר ישב ליד המנוע כיבה את מנוע הסירה מחשש שיפגע הוא או הדייגים שעימו.

42. אחד החיילים הורה לדייגים להרים את ידיהם למעלה תוך כדי שסירת חיל הים המשיכה לטוב סביב סירת הדייג וכעבור זמן קצר נעצרה במרחק של כ- 50 מטרים מהם. החיילים הורו לדייגים להתפשט ולקפוץ למים ולשחות לעברם. כך עשו הדייגים; ראשון קפץ מוסטפא, אחריו מחמוד ובסוף חיג'אזי.

43. כשעלו לסירה נכבלו ידיהם של הדייגים, כוסו עיניהם והם הושבו על הרצפה. הדייגים נותרו עירומים בקור המקפיא. לאחר כ- 20 דקות החלו הסירה לנוע והדייגים קפאו עוד יותר מקור. לאחר כשעה ורבע הרגישו את הסירה נעצרת.

44. חיילים התירו את ידיהם של הדייגים ואת כיסוי עיניהם. הם נתנו להם חולצה ומכנסיים מבד דק בצבע ירוק ללבוש והורידו אותם אל הרציף בנמל אשדוד. מייד נכבלו הדייגים בידיהם, כוסו עיניהם שוב והובלו למקום שם הושבו להמתין.

45. לאחר כחצי שעה, הועברו אחד אחרי השני לחדר והושבו על כסא. שם הותרו ידיהם והורד הכיסוי מעיניהם. בחדר נכחו שני אנשים בלבוש אזרחי שאחד מהם הזדהה כקצין והשני כרופא. הדייגים עברו בדיקה רפואית מהירה. לאחר מכן, האיש שהזדהה כקצין שאל אותם מה עשיתם בים. הדייגים נחקרו על ידי אותו קצין. חיגי'אזי לא נחקר על ידו אלא שוחח בטלפון נייד עם איש שהזדהה כאיש שב"כ. אדם זה החל לתחקר אותו טלפונית וכעבור כחצי שעה הגיע לחדר בו נמצא חיגי'אזי ולאחר שהורה לערוך על חיגי'אזי חיפוש בעירום חקר אותו פנים מול פנים.

46. לדייגים הוצגו ע"י חוקריהם ע"ג מסך המחשב הנייד מפות של אזורי מגוריהם והם נשאלו ע"י החוקרים על הבתים הסמוכים ומי מתגורר בהם וגם על אנשי הביטחון הפלסטיניים בנמל חי'אניונס.

47. בתום החקירות, הדייגים שוב נכבלו וכוסו עיניהם ונלקחו לחדר אחר. שם המתינו בקור וללא אוכל או שתיה (למעט פרוסת לחם אחת לכל אחד מהם) עד סמוך לשעה 21:00. אז הם הוצאו מהחדר הורדו להם האזיקונים וכיסוי העיניים ונכבלו בידיהם ורגליהם באזיקים עם שרשראות המחברות בין הידיים והרגליים. הדייגים הובלו לעבר רכב שהסיע אותם למעבר ארז ושם שוחררו לביתם.

48. לאחר שחרורו הרגיש חיגי'אזי חולשה וכאבים בגוף והובל לבית החולים שם קיבל טיפול ותרופות נגד התקררות שנגרמה לו בשל השחייה בים והחשיפה לרוח בעירום בקור המקפיא. למרות שחרור הדייגים, סירת הדייג לא שוחררה וכך נותרו הדייגים ללא מקור פרנסה.

מעצרו ותקיפתו של הדייג מוראד ביום 18.12.2011

49. ביום 18.12.2011 סמוך לשעה 6:00 הפליגו מחמוד מוסטפא חי'מיס מוראד, ת.ז. 926683764 (יליד 1982) ובן דודו חסן עלי מוראד (בן 22 בזמנו) מנמל עזה לכיוון צפון במרחק של כ- 2.5 מיילים ימיים, כשהמצוף מכיוון מערב נראה במרחק של כק"מ אחד. הדייגים החלו במלאכת הדייג.

50. סמוך לשעה 9:00 הבחינו הדייגים בסירה של חיל הים השטה לעברם מכיוון מזרח. הדייגים התפלאו שהסירה שטה לעברם נוכח היותם בתוך שטח המותר לדייג אך מתוך רצון להימנע ממעצר על ידם גזרו את חוטי הדיג והניעו את הסירה בכדי להגיע לנמל. מייד נשמע קול במגאפון הקורא לעצור ונשמעו קולות ירי ופתאום דמם מנוע הסירה.

51. מחמוד ניסה להתניעו שוב אך ללא הועיל. סמוך לסירת הדייג נעמדו שתי סירות של חיל הים: האחת, סירת גומי מצד מזרח במרחק של כ- 4 מטרים והשנייה סירה במרחק של כ- 5 מטרים מכיוון מערב. ואז שוב נשמע קול במגאפון המורה לדייגים לעמוד בקדמת הסירה והמורה לדייגים להתפשט, לקפוץ למים ולשחות לעבר סירת הגומי. הדייגים פשטו את בגדיהם וחסן קפץ למים ושחה לעבר סירת הגומי.

52. מחמוד, הסובל מבעיות רפואיות, לחץ דם גבוה, אי ספיקת כליות חריפה ונזקק לטיפול דיאליזה שלוש פעמים בשבוע, הסביר כי מצבו הבריאותי לא מאפשר לו לשחות והראה להם את הסימנים על בטנו מהדיאליזה. החיילים התעלמו מהסבריו והורו לו שוב לקפוץ למים ולשחות משרצה למחות צעקו עליו "שקט" ושמע קולות ירי לעברו מכיוון סירת הגומי. מחמוד הסביר שוב כי הוא לא יכול ואז שוב נשמע קול ירי והפעם הרגיש בכאב עז בברך שמאל ונפל על רצפת הסירה.
53. לאחר מכן, 4 חיילים עברו לסירת הדיג עם אלונקה. שניים מהם העבירו את מחמוד לאלונקה וחייל שלישי הכה אותו בברך ימין עם כת הנשק שבידו. מחמוד סבל מכאבים עזים הן מהירי והן מהמכה. החיילים העבירו את מחמוד על האלונקה לסירת הגומי והלבישו אותו בבגדים.
54. אחד החיילים קשר את סירת הדיג לסירת הגומי ואז החלה סירת הגומי לנוע. החיילים לא הגישו למחמוד עזרה ראשונה וכל פעם שהתלונן על הכאבים צעקו עליו לשתוק וכיסו את עיניו. כעבור כרבע שעה הועבר מחמוד אל הסירה האחרת אשר הפליגה למשך כרבע שעה ואז נעצרה. מחמוד הוריד את הכיסוי מעיניו וראה כי הוא נמצא בנמל גדול.
55. מחמוד הורד מן הסירה על האלונקה והועבר לחדר בנמל. שם ניגש אליו אדם בלבוש אזרחי מלווה בחיילים. האיש דיבר עימו בעברית ואחד החיילים תרגם את הדברים למחמוד. האיש הציג את עצמו כרופא. מחמוד סיפר לו על בעיית לחץ הדם ממנה הוא סובל ואי ספיקת הכליות. האיש נתן לו כדורים ללחץ הדם והורה להעביר את מחמוד לבית החולים באופן מיידי. עם זאת, מחמוד נותר בחדר למשך קרוב לשבע שעות ובמשך כל הזמן הזה הוא סבל מכאבים עזים.
56. כאמור, לאחר כשבע שעות הועבר מחמוד באמבולנס אל בית חולים בישראל. מייד עם הגעתו לבית החולים שוחח עימו איש שב"כ בטלפון אשר אמר לו שאנחנו יודעים הכל עליך, ויודעים על הבעיות הרפואיות שלך וכי רצינו אותך. מחמוד שאל מה אתם רוצים ממני, ענה לו כשתגיע אלינו תדע.
57. מחמוד אושפז בבית החולים למשך יומיים במהלכם נודע לו כי הוא נפגע מכדור גומי בברך וכי עליו לעבר ניתוח. החיילים סירבו לאפשר למחמוד ליצור קשר עם בני המשפחה ולהתייעץ איתם בקשר לניתוח ולפיכך, סירב לעבור את הניתוח. מחמוד נדרש בבית החולים לחתום על מסמך בעברית. מחמוד ביקש לדעת על מה הוא חותם אך לא ענו לו ודרשו כי יחתום ובלית ברירה הוא חתם.
58. ביום השלישי לאשפוזו הועבר מחמוד באמבולנס אל מעבר ארז ושם אמרו לו החיילים כי הוא משוחרר. מחמוד הסביר שהוא לא יכול ללכת וביקש להזמין לו אמבולנס מעזה אך אלו סירבו. מחמוד אשר סבל מכאבים בברכו צלע ונשען כל הדרך על גדר התיל עד שיצא מאזור המעבר. לאחר שיצא מהמעבר לא נתקל באיש והוא נאלץ ללכת זמן רב ובדרך נפל שלוש פעמים עד שהגיע אל תחנת משטרה שם רכב משטרתי הוביל אותו אל ביתו. מחמוד הגיע אל ביתו ביום רביעי 21.12.2011 סמוך לשעה 4:00 לפנות בוקר. מאז מחמוד סובל מכאבים ומוגבלות בברך והוא מטופל בבית החולים שפאא בעזה.

הטרדתם של הדייגים בכר ומוסטפא ופגיעה בסירתם ביום 13.4.2012

59. ביום 13.4.2012 סמוך לשעה 8:00 נפגשו הדייגים חוסין בכר (בן 47) עם חימיס יחיא עות'מאן בכר, ערפאת עומר נגיב בכר ואחמד סעוד מוסטפא ופנו יחדיו אל נמל עזה.
60. סמוך לשעה 8:30 נכנסו עם סירת הדייג (מנוע 20 כ"ס מ.ר. 1034186) אל הים ושטו לכיוון מערב כ-2.5 מיילים ימיים. המצוף אשר סימן את גבול שטח הדייג המותר נראה במרחק של כ-0.5 מייל ימי. משם פנו הדייגים צפונית למרחק של כמייל ימי והטילו את החכות למים.
61. סמוך לשעה 10:00 הבחינו הדייגים בסירה של חיל הים השטה לעברם מכיוון מערב במהירות רבה. כשהסירה הייתה במרחק של כמייל מסירת הדייג הוציאו הדייגים את החכות מהמים והתניעו את המנוע בכונה להתרחק מהסירה ולחזור לנמל.
62. חוסין התניע את המנוע ומשהחלה הסירה לנוע נשמע קול הקורא לדייגים לעצור ומייד נשמע קול ירי לעבר הדייגים. הדייגים אשר ניסו להתרחק מהסירה של חיל הים צעקו לעבר החיילים כי הם חוזרים לנמל אך הירי נמשך לעברם ופתאום קול המנוע נדם. אחד החיילים הורה להם לעצור, להתפשט ולשחות לעברם.
63. הדייגים היו המומים מהפגיעה במנוע והתלוננו על כך נגד החיילים. אחד החיילים הורה להם לשתוק ולהתפשט ולקפוץ למים כדי לשחות לסירה ואז שוב נשמע קול ירי ופתאום תוך כדי שהדייגים עדיין מנסים לשכנע את החיילים לעזוב אותם לנפשם החלה הסירה להתרחק מהדייגים. הדייגים הבחינו ב-4 חורים בגוף המנוע ובחור בדופן הסירה. סירות דיג אחרות הגיעו אל הדייגים קשרו את הסירה אליהם ומשכו אותם לחוף. כשהגיעו הדייגים לנמל השעה הייתה סמוך ל-12:00. בשל הפגיעה במנוע הושבתה סירת הדייג ואבד מקור הפרנסה של הדייגים.

הטרדתם של הדייגים בני משפחת בכר ופגיעה בסירתם ביום 14.4.2012

64. ביום 14.4.2012 סמוך לשעה 10:30 יצאו הדייגים בלאל סעיד עבד אלראזק בכר, ת.ז. 926705658 (יליד 1982) ובני דודו מוחמד מוניר בכר (בן 31), מחמוד מוניר בכר (בן 29) וחמדי מוניר בכר (בן 28) אל נמל עזה ושם עלו על סירת הדייג ונכנסו לים. הדייגים שטו כמייל וחצי לכיוון מערב ולאחר מכן כמייל צפונה. הדייגים הבחינו בבירור במצוף מערבית להם במרחק של כק"מ וחצי ואז הטילו את החכות לים והחלו לדוג.
65. סמוך לשעה 12:30 הבחינו הדייגים בסירה של חיל הים השטה לעברם מכיוון צפון במהירות רבה ומייד נשמעו קולות ירי. הדייגים ניסו להתניע את מנוע הסירה ולהתרחק אך הסירה החלה לחוג סביבם ונשמע קול הקורא להם לעצור את הסירה ולהתקדם לקדמת הסירה.
66. הדייגים ניסו להתניע את המנוע שוב וניסו לחתור עם הידיים אך מיד הבחינו כי הירי פסק וראו את הסירה מתרחקת מהם. אז החלו הדייגים לבחון את גוף הסירה וראו 4 חורים במנוע אשר

נגרמו כתוצאה מפגיעת כדורים. סירת דייג אחרת התקרבה אל הדייגים וגררה את הסירה הפגועה. בשל הפגיעה במנוע (מ.ר. 1028577) שהיה 25 כ"ס הפכה הסירה לחסרת תועלת ואיבדו הדייגים את מקור פרנסתם היחיד.

מעצרים של הדייגים מקדאד ואלאכשם ביום 15.4.2012

67. ביום 15.4.2012 סמוך לשעה 7:00 הפליגו הדייגים סלאח מוראד עבד מקדאד, ת.ז. 923426316 (בן 63), בנו אחמד סלאח מוראד מקדאד, ת.ז. 802111682 (בן 23) ואחינו עלי נאפז עלי אלאכשם (בן 31), בסירת דייג שמספרה 15125, שאורכה 4.90 מ' ורוחבה 1.70 מ', בחופי עזה באזור המקביל לאלסודאניה הנמצא צפונית מערבית לעזה.

68. הדייגים נכנסו למים למרחק של כ- 2.5 מיילים ימיים מהחוף. הם הבחינו במצוף המסמן את גבול שטח הדייג המותר במרחק של כ- 0.5 מייל ימי מערבית מהם. באזור בו שהו הדייגים נכחו כעשר סירות דייג נוספות.

69. הדייגים השליכו את רשתות הדייג לים. סמוך לשעה 8:30, ותוך כדי עיסוקם בדייג, הבחינו הדייגים בשלוש סירות של חיל הים שתיים מהן סירות גומי המפליגות לעברם מכיוון צפון במהירות גדולה. סירות הדייג האחרות החלו לסגת לכיוון דרום-מזרח. שלושת כלי השיט של חיל הים החלו לחוג סביב סירת הדייג של מקדאד. החיילים הורו לדייגים לעצור ולכבות את מנוע הסירה. הדייגים שמעו קולות של ירי והבחינו בירי הפוגע בפני המים מסביבם. אחד החיילים הורה לדייגים לפשוט את בגדיהם ולשחות לעבר סירת הגומי. הבן אחמד והאחיין עלי נענו. סלאח בן ה-63 הסביר שמצבו הגופני אינו מאפשר לו לעשות זאת. החייל המשיך לצעוק לעברו שיפשוט את בגדיו ושישחה לכיוון הסירה. סלאח הבחין באש הנורית לעברו אך לא יכל לקפוץ למים ולשחות. לבסוף זרק החייל גלגל הצלה הקשור בחבל לעברו של סלאח וחיילים משכו אותו אל סירת הגומי.

70. החיילים כבלו את ידיהם של הדייגים וכיסו את עיניהם כשהם בבגדיהם התחתונים בלבד. לאחר מכן, הלבישו החיילים את הדייגים בחולצה ומכנסיים שחורים שלא הגנו עליהם מפני הקור. לאחר כרבע שעה הועברו הדייגים מסירת הגומי אל סירה של חיל הים.

71. הדייגים תוחקרו לגבי שמותיהם, מסי' תעודות הזהות ותאריכי לידתם. החיילים סירבו לענות על שאלות הדייגים לגבי סיבת מעצרים. לאחר כשעתיים הורדו הדייגים ברציף. כחצי שעה לאחר מכן הובלו הדייגים אחד אחר השני לחדר בו ישב חייל אשר תיחקר את הדייגים על פרטיהם שוב ושאל על מצבם הבריאותי וכן נערכו להם בדיקות למדידת חום הגוף ולחץ הדם. לאחר מכן, צילם אחד החיילים את הדייגים.

72. לאחר כשעה וחצי הועברו הדייגים לרכב אשר הסיע אותם במשך כשעה ועשרים דקות עד שהגיעו למעבר ארז. הדייגים נותרו ברכב קרוב לחצי שעה. לאחר מכן, נערך לדייגים חיפוש גופני. הדייגים

הוכנסו לחדר קטן ושם שהו יחד קרוב לשעה וחצי. לאחר מכן, הועברו הדייגים אל משרד בו ישב איש בלבוש אזרחי, אשר תיחקר את הדייגים על נסיבות מעצרים. האיש הציע לסלאח לשתף פעולה בתמורה לשחרור הסירה אך סלאח סירב. החקירה נמשכה קרוב לחצי שעה וסבה סביב ארגון החמאס, ואם ישנם פעילים המשתייכים לארגון המתגוררים סמוך למקום מגוריו. לאחר מכן, הועבר סלאח לחדר אחר אליו הובלו לאחר זמן קצר בנו ואחינו.

73. גם הבן אחמד נחקר וגם אותו ניסה איש השב"כ לגייס כמודיע או משתף פעולה, בהתחלה תמורת תשלום כספים בסך של \$ 500 ואחרי זה סך של \$ 3000 והבטיח שככל שיביא יותר מידע יקבל יותר כספים. הבן אחמד סירב ואז הצטרפו לחקירה עוד שני אנשים בלבוש אזרחי אשר הציגו לו תמונות של הנמל ואזורים בהם נמצאים משרדים ומתקנים של החמאס. בנוסף, הוצגו שאלות לגבי אימוני החמאס והשימוש שנעשה במתקנים השונים. לאחר מכן, עזבו השניים את החדר ונותר עם איש השב"כ אשר ניסה שוב לפתות אותו והודיע לו כי זו ההזדמנות של חייו וכי לא יחסר לו דבר. אחמד שוב סירב.

74. הדייגים נותרו בחדר אליו הובלו לאחר החקירות קרוב לשעה נוספת. לאחר מכן, הובלו אל חצר ושם נתבקשו להמתין. לאחר מכן, הודיע להם איש בלבוש אזרחי כי הם יכולים לחזור לעזה. השעה היתה כמעט 17:00. מששאלו הדייגים על סירת הדייג אמרו להם שהם יקבלו את הכל חזרה, אך לא כך היה.

מעצרים של הדייגים בני משפחת אבו סמעאן ביום 24.4.2012

75. ביום שלישי 24.4.2012, סמוך לשעה 7:30 בבוקר, הפליגו הדייגים נאדר יוסף חסן אבו סמעאן, ת.ז. 802538363 יליד 1990, יחד עם אחיו חסן יוסף חסן אבו סמעאן (בן 17), בסירתו של מוחמד יוסף חסן אבו סמעאן, ת.ז. 800102295, שמס' רישומה 11275, בחופי עזה במרחק של כ- 2.5 מיילים ימיים מהחוף. הדייגים הבחינו במצוף המסמן את גבול שטח הדייג המותר במרחק של כחצי מייל ימי מערבית למקום בו שהו. הדייגים הטילו את רשתות הדייג והחלו לעסוק במלאכתם. באותו זמן שהו באותו שטח דייג קרוב לשלושים סירות דייג.

76. סמוך לשעה 10:00, ובעוד הדייגים במקומם בתוך שטח הדייג המותר, הבחינו הדייגים בארבע סירות של חיל הים מפליגות במהירות לעברם מכיוון מערב. הדייגים הבחינו בסירות הדייג מתרחקות מהמקום לכיוון דרום-מזרח והחלו לעשות כמוהם.

77. לאחר מכן, החלו סירות חיל הים לירות לעבר סירת הדייג של מרשיי. כתוצאה מהירי נפגע גוף הסירה והמנוע, אשר דמם כתוצאה מהפגיעה. לאחר מכן, חיילים שהיו על אחת מסירות הגומי, הורו לדייגים לשחות לעברם. לאחר שכיוונו לעברם את נשקם, דרשו מהם להתפשט וללבוש מכנסיים וחלצה בצבע שחור שנתנו להם, כיסו החיילים את עיניהם ואזקו את ידיהם. לאחר כחצי שעה הועברו הדייגים אל סירה גדולה יותר. הדייגים תוחקרו לגבי שמותיהם, מס' תעודות הזהות ותאריכי לידתם.

78. לאחר כשעה נוספת הורדו הדייגים ברציף. הדייגים הובלו לחדר בו ישב חייל אשר תיחקר את הדייגים על פרטיהם שוב ושאל על מצבם הבריאותי וכן ערך להם בדיקות חום ולחץ דם. תוך כדי רשם החייל דברים על טופס בעברית, והדייגים נדרשו לחתום עליו ללא שהבינו את תוכנו. לאחר שעשו כן, הם צולמו תוך החזקת הטופס מורם ביד ליד פניהם. לאחר מכן, הודיעו החיילים לנאדר שיש לו שיחה טלפונית. שוחח עימו איש אשר הזדהה כאיש שב"כ אשר הודיע כי ישלח לו אנשים שייקחו אותו אליו. לאחר מס' שעות הועברו הדייגים ברכב למעבר ארז. שוב נערך לדייגים חיפוש ידני וע"י העברת מכשיר אלקטרוני. הדייגים הועברו מקום למקום ולבסוף, הוכנסו למשרד.

79. במשרד היו שני אנשים בלבוש אזרחי, אחד מהם הזדהה כאיש שב"כ והחל לחקור את הדייגים לגבי זהותם, מי שלח אותם לים, אם הם מכירים אנשים ממשטרת החוף בעזה ועוד. האיש החל להציג תמונות ביתם של האחים שנהרס באחד המבצעים הצבאיים ואת ביתם החדש והחל לחקור אותם לגבי פעילות חמאס באזור. האיש הוסיף ושאל כיצד הוא יכול לעזור להם, והדייגים הוסיפו כי הם מבקשים לשחרר את סירת הדייג המהווה את מקור הפרנסה העיקרי לכלל המשפחה. האיש ביקש את מס' הטלפון הנייד של נאדר ושיחרר את הדייגים סמוך לשעה 18:00.

הטרדת הדייגים בני משפחת בכר ביום 25.4.2012

80. ביום 25.4.2012 סמוך לשעה 7:30 יצא חיליל גיוהר חיליל בכר, ת.ז. 802765156 (בן 22) עם דודיו מוחמד מוניר עומר בכר (בן 35) וחמדי מוחמד עומר בכר (בן 25) אל נמל עזה ונכנסו עם סירת הדייג של סקר מוחמד מוניר בכר אל הים. לסירה היה מנוע בעל 40 כ"ס. לאחר בדיקת הציוד, המנוע והדלק נכנסו למים ושטו לכיוון מערב כחצי מייל ימי ולאחר מכן לכיוון צפונה כששה מיילים ימיים עד שנעמדו מול אזור בית לאהיא. הדייגים ראו את המצוף צפונית להם במרחק של כ- 200 מטרים וסירה של חיל הים השטה צפונה ודרומה במרחק של מיל ימי אחד. הדייגים נכנסו לעומק עד שהגיעו למרחק של כ- 2.5 מיילים ימיים והבחינו במצוף נוסף במרחק של כ- 900 מטרים. הדייגים כיבו את המנוע והחלו במלאכת הדיג.

81. הדייגים סימנו לחיילים שהיו על הסירה מערבה לאפשר להם לדוג בעומק. כעבור כחצי שעה התרחקה הסירה מערבית והדייגים יחד עם כעשר סירות דייג נוספות נכנסו לים מערבה כ- 500 מטרים מהצד המערבי של גבול שטח הדייג. הדייגים החלו לדוג וכעבור כ- 20 דקות הספיקו לדוג לפחות 4 ק"ג דגים שנחשבים לדגה יפה בהתחשב בדלות הדגה בתחום שטח הדייג המותר.

82. סמוך לשעה 9:45 הבחינו הדייגים בשתי סירות של חיל הים האחת גדולה והשנייה בינונית מתקרבות לעברם במהירות מכיוון מערב ועוד שתי סירות גומי המגיעות מכיוון צפון. הדייגים הוציאו את החכות מהמים, התניעו את מנוע הסירה והחלו לנוע לכיוון דרום מזרח. בזכות גודל המנוע הצליחו הדייגים לברוח מסירות חיל הים אך נמנעה מהם האפשרות לדוג בחופשיות ולהתפרנס בכבוד.

83. ביום שבת 5.5.2012 סמוך לשעה 7:00 יצא מרשי, מוחמד מוחיי אלדין עומר פארס בכר, ת.ז. 976555169 (בן 62) יחד עם בנו מוחמד מוחמד מוחיי אלדין בכר (בן 18) אל הנמל בעיר עזה ושם לאחר שבדקו את ציוד הדייג והדלק בסירת הדייג שבבעלות האב, נכנסו אל הים.

84. הדייגים שטו באלכסון לכיוון צפון מערב ונעצרו ליד אזור הדייג בו קשורות 10 סירות דייג מאז חודש ינואר השנה, כדי להקל על הדייג באמצעות רשתות הדייג ועל הדייג בשעות הלילה בשל התאורה המשותפת של כלל הסירות. הסירות הקשורות נמצאות בים במרחק של כ-2.5 מיילים ימיים מהחוף. הדייגים הגיעו לסירות, קשרו את סירתם ליתר הסירות, הטילו את החכות לים והחלו במלאכת הדייג. הדייגים ראו בבירור את המצוף מצד מערב במרחק של כ-0.5 מייל ימי ואת המצוף מכיוון צפון במרחק של כ-1.5 מייל ימי כך שהם היו בתוך תחום שטח הדייג המותר.

85. סמוך לשעה 8:15 הבחינו הדייגים בסירה של חיל הים המתקרבת אליהם מכיוון צפון. הדייגים אשר ידעו כי היו בתחום השטח המותר לא חששו ונתרו במקומם והמשיכו לדוג. יתר הסירות אשר היו באזור החלו לסגת לכיוון החוף. האב והבן המשיכו לעקוב אחרי הסירה של חיל הים אשר המשיכה להתקרב לעברם.

86. משראה האב שהסירה מתקרבת לעברם ולא עוברת בסמוך אליהם החל האב לחשוש. סירת חיל הים עצרה במרחק של כ-50 מטרים צפונית לסירת הדייג ואז הורה אחד החיילים לאב לכבות את המנוע ולגשת יחד עם בנו לקדמת הסירה. האב הסביר כי הם בתחום שטח הדייג המותר והחייל צעק עליו לשתוק ולא לדבר. האב והבן נותרו עומדים כשחיילים מכוונים נשק לעברם. כעבור כחצי שעה התקרבה סירה גדולה של חיל הים אשר שטה לעברם במהירות גדולה ואז נעצרה גם היא במרחק של כ-50 מטרים מערבית לסירת הדייגים. אז הורה להם אחד החיילים מהסירה הראשונה לפשוט את בגדיהם ולקפוץ למים. כך עשה הבן ושחה לכיוון סירת חיל הים הראשונה ואז זרק אחד החיילים לכיוון האב גלגל הצלה הקשור לחבל וכך ירד האב למים, תפס בגלגל ונשלה מהמים.

87. על סיפון הסירה הבחינו האב והבן בכ-15 חיילים המחזיקים בכלי נשק. חיילים כיוונו נשק לעבר הדייגים, נתנו להם בגדים ללבוש, ואז כבלו את ידיהם באזיקונים ושמו להם כיסוי עבה על הפנים והורו להם לשבת. הסירה החלה לנוע ולאחר כחצי שעה נעצרה. אחד החיילים הוריד את הכיסוי מעל פני הדייגים והוליכו אותם לקדמת הסירה והורו להם לקפוץ לרציף.

88. על הרציף שני חיילים התירו את הכבלים מידי הדייגים, כיסו את עיניהם וכבלו את ידיהם שוב והובילו אותם ברגל כמה דקות עד שנעצרו ואז הורידו להם את כיסוי העיניים. הדייגים מצאו את עצמם בתוך חדר שהיו בו חייל אחד ושתי חיילות. החייל החל למדוד לאב את לחץ הדם והעיר לו שלחץ הדם שלו גבוה. האב השיב שזה בגלל מעצר השווא. החייל שאל את האב על שמו, גילו ותעודת הזהות ואז ביקשו מהאב והבן להחזיק טפסים לפנייהם כדי לצלם אותם.

89. לאחר מכן, החזירו את כיסוי העיניים והוציאו את הדייגים מהחדר אל חדר אחר שם נותרו קרוב לשש שעות במהלכם נרדם האב והתעורר מספר פעמים, ואז נכנסו חיילים לחדר הורידו את כיסוי העיניים והאזיקונים וכבלו את ידיהם ורגליהם באזיקים עם שרשראות והובילו אותם אל חצר ושם העלו אותם על רכב. הרכב נסע קרוב לחצי שעה ואז נעצר.

90. הדייגים הורדו מהרכב ועברו בדיקה באמצעות מכשיר בידוק ואז הוכנסו לחדר בו שהו שני אנשים בלבוש אזרחי ולפניהם שולחן עם מחשב. הם שאלו את האב על שמו, גילו ותעודת הזהות ואז הציגו לו תמונה של בנו ג'יבר בן ה-30 המתגורר באלעריש במצרים ותמונת בתו האלמנה בת ה-40 המתגוררת סמוך לבית הוריה. האב אמר אלה בני ובתי אך איש לא אמר כלום. ואז הציגו תמונה של הנמל בעזה ושאלו את האב מה הוא יודע על הנמל. האב השיב כי הוא מכיר שני שוטרים שמנהלים את הרישום של הדייגים הנכנסים לנמל. הוא מתבקש למסור את שמותיהם אך הוא לא ידע. ואז שאלו אם מישהו מקרובי המשפחה משתייכים לחמאס. האב השיב כי הוא לא יודע ושאל מדוע עצרו אותו שעה שהוא היה בתחום שטח הדייג המותר, אז השיבו לו שהוא משוחרר ויכול לחזור לעזה. יצוין כי אותן תמונות ואותן שאלות הוצגו לבן אשר ידע לזהות את תמונות אחיו ואחותו אך לא ידע להשיב על יתר השאלות ואמר שאינו יודע.

91. בתום החקירה הועבר האב לחדר סמוך שם המתין זמן מה עד שהחזירו את הבן מהחקירה. אחד החיילים מסר לאב את מסמכי הזיהוי שלו ושל בנו, את רישיונות הדייג ורישיון הסירה. סמוך לשעה 18:30 חיילים הובילו את הדייגים אל היציאה במעבר ארז והורו להם לחזור לעזה. הסירה וציוד הדייג המוערך באלפי שקלים נותרו ברשות הצבא ולא הוחזרו לדייגים.

מעצרים של הדייגים האחים אלסולטאן ביום 10.5.2012

92. ביום 10.5.2012 סמוך לשעה 4:30 בבוקר, יצאו מרשי, ג'יהאד מחמד עלי יוסף אלסולטאן, ת.ז. 916100449 (יליד 1968) ואחיו זאהר אל חופי בית לאהיא ברצועת עזה, ומשם הם הפליגו בסירת אביהם, סירה מס' 141, לתוך הים. האחים היו רחוקים כ-100 מטרים מהמצוף הצפוני ולפחות חצי מייל ימי מהמצוף המערבי המשמשים לסימון שטח הדייג המותר. מרשיי הבחינו בסביבתם במספר סירות של דייגים מעזה שהיו במרחק יותר גדול לכיוון מערב.

93. סמוך לשעה 5:20 בבוקר אותו יום הבחינו האחים בסירה של חיל הים השטה לכיוונם במהירות גדולה, מרשי החלו לדאוג מחשש שייעצרו. הסירה המשיכה להתקרב לעבר האחים תוך כדי ירי לכיוון סירתם.

94. משהגיעה הסירה למרחק של כ-30 מטרים מסירת האחים, צעק אחד החיילים לעבר הדייגים להרים את ידיהם ולפשוט את בגדיהם. ג'יהאד ענה לו שהוא לא מוכן להוריד את בגדיו וכי ינוע לכיוון הדרום, החייל צעק לעברו לנוע לכיוון מערב ואז שוב נשמע קול של ירי וראו ירי הפוגע בפני המים מסביבם. האחים נבהלו ולכן הורידו את בגדיהם, והחלו לנוע לכיוון מערב כפי שהורה להם החייל. סירת חיל הים שטה מאחוריהם תוך שמירה על אותו מרחק מסירתם.

95. לאחר שחצו האחים את שטח הדייג המותר בכ- 200 מטרים, הורו להם החיילים לעצור. כעבור שעה וחצי הבחינו האחים בסירת גומי השטה לעברם במהירות, וכעבור מספר דקות נעצרה לידם. אחד החיילים הורה לדייגים לקפוץ למים ולשחות לכיוון הסירה הראשונה, האחים עשו כן ועלו על סיפונה באמצעות סולם. האחים הבחינו בכ- 8 חיילים לבושים מדים צבאיים וחמושים על סיפון הסירה.

96. החיילים הלבישו את האחים בחולצה ומכנסיים, קשרו את ידיהם באזיקי פלסטיק וכיסו את פניהם בבד עבה. החיילים הורו לאחים לשבת על סיפון הסירה, הם ישבו וחשו כי הסירה מתחילה לנוע. הסירה נעצרה לאחר כשעתיים, החיילים הסירו את הבד מעל פני האחים וכן את האזיקים מידיהם והורו להם לקפוץ לרציף, ואכן עשו. האחים הבחינו בחיילים על הרציף, החיילים כיסו את עיני האחים שוב, אזקו את ידיהם והובילו אותם אל חדר סגור.

97. האחים הובלו אחד אחרי השני (גי'האד ראשון וזאהר כשעה וחצי אחריו) לחדר שם הוסר הכיסוי מעיניהם, ותחקרו, כל אחד לחוד, על ידי חייל, החייל שאל אותם אודות שמותיהם, גילם, מספר תעודת הזהות ושאל אותם על מצבם הבריאותי ומדד להם חום ולחץ דם. לאחר מכן האחים צולמו כשהם מחזיקים דף עם כיתוב בעברית. לאחר התחקור הובלו האחים לשני חדרים נפרדים, גי'האד שהה בחדר כ- 3 שעות בערך, כשעיניו מכוסות וידיו ורגליו אזוקים. החיילים הגישו לו אוכל אך הוא סרב לאכול. זאהר שהה בחדר כשעה כשעיניו מכוסות וידיו אזוקות.

98. לאחר מכן הובילו החיילים את האחים, אחד אחרי השני, אל חצר שם הוסר הכיסוי מעיניהם. האחים ראו שהם נמצאים בחצר אשר בה עמדו כ- 6 חיילים ולידם רכב לבן. בשלב זה נאזק גם זאהר באזיקים בידיו ורגליו. לאחר שנעשה חיפוש על גופם של האחים הם הועלו לרכב ושם הם נפגשו לראשונה לאחר המעצר. הרכב החל לנוע ועצר לאחר חצי שעה בערך, האחים שהו חצי שעה נוספת ברכב, לאחר מכן פתחו החיילים את דלת הרכב וביקשו מהם לרדת. האחים ירדו, ושלושה חיילים עשו חיפוש נוסף על גופם.

99. לאחר מכן הובילו החיילים את האחים דרך שער אלקטרוני אל חדר שיש בו שלושה כיסאות ומצלמה על הקיר, שם הושיבו את האחים יחד למשך שעה וחצי. לאחר מכן בא איש בלבוש אזרחי והוביל את גי'האד לחדר אחר ולאחר מכן העביר גם את זאהר לחדר אחר.

100. גי'האד נכנס לחדר בו ראה שלושה אנשים בלבוש אזרחי. חייל שישב מאחורי שולחן וברשותו מחשב נייד החל לחקור את מרשי, הוא שאל אותו על שלומו וגי'האד השיב כי אינו מרגיש טוב ושאל אותו מדוע גורמים לו עינוי זה והוסיף שהוא דייג ואזרח מן השורה, החייל ענה לו כי הוא עצור מאחר שחרג מתחום שטח הדייג המותר, גי'האד השיב לו שהוא שהה בתחום שטח הדייג המותר, וכי הוא לא חרג ממנו, וכי בכל אופן סירת המשוטים שלו אינה מסכנת אדם. החייל המשיך לחקור את גי'האד ושאל אותו על שמו, גילו, מספר תעודת הזהות שלו, שמות בני משפחתו, גילם ומקום מגוריהם, ולאחר מכן הוא הראה לגי'האד תצלום אוירי בו זיהה גי'האד את ביתו והבתים הסמוכים לו. החייל החל לחקור את גי'האד שאלות הנוגעות לשכניו ועיסוקם. גי'האד ענה כי אינו יודע דבר. החייל שאל את גי'האד אם הוא רוצה להיכנס לישראל, וגי'האד ענה לו כי אינו חפץ בכך, וכי הוא מבין למה מנסה החייל לרמוז וכי אינו

מעוניין להיות משתף פעולה. החייל השיב שהוא רק רוצה לעזור לו והמשיך לדבר על אותו נושא במשך כרבע שעה.

101. זאהר, אשר כאמור הועבר לחדר אחר, תוחקר על ידי אדם בלבוש אזרחי. אותו חוקר ישב מאחורי שולחן כשברשותו מחשב נייד, הוא שאל את זאהר על שלומו, וזאהר ענה לו כי הוא בסדר. החוקר ביקש מזאהר לשבת, זאהר ישב ומאחוריו עמד אדם נוסף גם הוא בלבוש אזרחי. החוקר המשיך ושאל את זאהר על מקום מגוריו, זאהר השיב בבית לאהיא, ב"דוואר אלסלאטין", אז החוקר הציג את אזור "דוחאר אלסלאטין" וביקש ממנו לזהות את ביתו, כמו כן הוא שאל אותו על שכניו. לאחר מכן שאל החוקר את זאהר על מקומות השייכים לתנועת חמאס והציג לו תמונות של אזור בילוי בדרום מערב עזה ושאל אותו על בתי קפה ומלונות באותו אזור, זאהר ענה לו כי אינו יודע דבר על אותו אזור ואז החוקר שאל אותו אם יהיה מוכן למסור להם מידע כשיבקשו זאת בעתיד, זאהר השיב כי הוא מסרב לעשות זאת.

102. לאחר סיום החקירה הוצאו האחים מהחדרים אל החדר בו שהו לפני החקירה, שם הם חיכו מספר דקות. מאוחר יותר, הם הוצאו למסדרון והחיילים אמרו להם תלכו לעזה. האחים הלכו כרבע שעה במסדרון, וכשיצאו הם הבינו שהם במעבר ארז, ושהשעה ארבע וחצי אחר הצהריים.

אי חוקיות המעצרים וההתעללות בדייגים

103. ב-14 המקרים המתוארים לעיל, אשר אירעו בין השנים 2010-2012, נעצרו 31 דייגים אשר עסקו במלאכת הדייג בתוך תחום שטח הדייג המותר ע"פ הוראות הצבא ולפחות 14 סירות דייג נתפסו ע"י חיל הים ולא הוחזרו לבעליהם או שמנועיהם נהרסו כתוצאה מירי חיל הים לעבר הסירות.

104. ייאמר כבר עתה כי תקיפתם של הדייגים וסירות הדייג מהווה תקיפה המכוונת כלפי אזרחים ומטרות אזרחיות האסורה ע"פ דיני הלחימה, שכן מדובר באזרחים אשר ביקשו להתפרנס בכבוד ולפרנס את בני משפחותיהם ותו לא. כך שמעצרים הוא בלתי חוקי ושרירותי באשר הוא נעשה ללא כל עילה, וכל מטרתו אינה אלא הפחדה והתעללות בדייגים ואיסוף מידע על תנועת החמאס ועל הקורה בתוך רצועת עזה, ובחלק מהמקרים, אף כניסיון לגייס את הדייגים כסייענים דבר המנוגד למשפט הבינלאומי המינהגי האוסר על נקיטת אמצעי לחץ או כפייה כדי לאלץ אדם לספק מידע או סיוע לכוח הכובש. ראו סעיפים 31, 51 לאמנת ג'נבה הרביעית בדבר הגנת אזרחים בימי מלחמה משנת 1949 וכן תקנה 44 לתקנות הנספחות לאמנת האג הרביעית משנת 1907. העובדה כי מרבית הדייגים שוחררו תוך יממה מיום מעצרים מעידה על שרירותיות המעצרים והיעדר העילה לביצועם.

105. זאת ועוד, ע"פ הוראות המשפט הבינלאומי אין במעשי מי מהדייגים כדי לשמש עילה למעצרו של מי מהם או לתפיסת רכושו שכן, פעילות דייג וסחר אזרחי מותרות אף בשטח הנתון תחת סגר ימי. כידוע, San Remo Manual on International Law Applicable to Armed Conflicts at Sea, 12 June 1994 (להלן: "מדריך סן רימו") משקף משפט בינלאומי מנהגי. בהתאם למדריך, קיים איסור על פגיעה בפעילות דייגים גם אם הם משתייכים ליריב בסכסוך. איסור זה הינו ביטוי לעיקרון העל במשפט

הבינלאומי המינהגי האוסר על פגיעה באזרחים ומטרות אזרחיות ולעיקרון הצורך הצבאי. סעיף 47 למדריך סן רימו הנמצא תחת הפרק המתייחס לאוניות ומטוסי אויב האסורים לתקיפה, מונה סירות דייג העוסקים בדיג לצרכי סחר מקומי בתוך רשימת האוניות האסורים לתקיפה, בכפוף למילוי הוראות הכח הפועל באזור ופיקוחו. כמובן, איסור התקיפה מותנה בקיומם של התנאים הקבועים בסעיף 48 למדריך לפיהם, סירות הדיג עוסקות בעיסוקן הרגיל בתום לב, מצייטות לדרישות זיהוי ופיקוח ואינן מפריעות במכוון לתנועת לוחמים ומצייטות להוראות לעצור או לסטות כשהדבר מתבקש. בנוסף, סעיף 136 למדריך אוסר על תפיסתן של סירות דייג של האויב על כלל תכולתן, אף כשהן מחוץ למים נייטרליים. זאת כמובן בכפוף לקיומם של התנאים המנויים בסעיף 137 הדומים לתנאים שבסעיף 48. משלא קיימת עילת תפיסה, גם לא קיימת עילת מעצרה כל שכן עילה לשימוש בכח כלפי הדייגים או הסירות.

106. כמתואר לעיל, לפעולת המעצר מתלווה ירי לעבר הסירות והדייגים, דבר שמעמיד את חייהם של הדייגים בסכנה ואף גרם בפועל לפגיעה בגוף אצל מספר דייגים, כפי שקרה עם עואד עווד אלסייד אלסעידי ומחמוד מוסטפא ח'מיס מוראד כמפורט לעיל. לא למותר להזכיר, כי היתה אף פגיעה בנפש ודייגים נהרגו מירי חיל הים לעברם במהלך ביצוע מעצרים כמתואר לעיל. ראו לדוגמה פנייתנו מיום 13.3.2012 בעניין הריגתו של המנוח מוחמד מנסור עומר בכר יליד 1988, אשר נהרג מאש חיל הים ביום שישי 24.9.2010.

107. בנוסף, הדייגים נעצרים ומוחזקים בתנאים קשים ומשפילים. חיילים תמיד מכוונים כלי נשק דרוכים כלפי הדייגים ומאיימים עליהם בירי, ובחלק מהמקרים אף יורים בפועל. תחת איומי הנשק, הדייגים מצווים להתפשט, לסבול מפגעי מזג האוויר ובעיקר הקור המקפיא של חודשי החורף, לקפוץ למים ולשחות כאשר חלק מהם לא יודעים לשחות. כבילת הדייגים ואיזוקם לכשעצמה, ולעתים כשהדייגים עירומים ורטובים, אופן הכבילה הגורם לכאבים מקום האיזוק ולעתים התנוחה שבה נכבלים ונשארים למשך זמן ארוך, גורמים לדייגים לכאב ולסבל. טרטור הדייגים, החלפת הכבילה והאזוקים, כיסוי העיניים, והשעות הרבות שהם נאלצים להמתין לחקירה או לשחרור הכל כשהם כבולים עם עיניים מכוסות ויושבים בתנוחות לא נוחות ולעתים אף מכאיבות. דייגים חולים וקשישים זוכים אף הם לאותו יחס אכזרי ומשפיל ובשל כך נגרמים להם נזק וסבל חמורים עוד יותר כמו שהיה עם ומחמוד מוסטפא ח'מיס מוראד. ולבסוף, לאחר עינוי וסבל של שעות, הדייגים נחקרים על דברים שאינם בידיעתם ולא נוגעים אליהם ומשתחררים תוך יממה ללא סירותיהם, ציוד הדייג או חפציהם האישיים.

108. המעצרים השרירותיים, האיומים, הפשטת הדייגים, היחס המשפיל והאכזרי שהם זוכים לו, מגיעים לכדי עינויים ולכל הפחות ליחס אכזרי, לא אנושי ומשפיל האסורים ע"פ האמנה הבינלאומית נגד עינויים ונגד יחס ועונשים אכזריים, בלתי אנושיים או משפילים משנת 1984, עליה חתומה מדינת ישראל והאסורים גם לפי הוראות המשפט הישראלי.

109. המקרים לעיל ומאות מקרים נוספים אשר תועדו ע"י ארגוני זכויות אדם נוספים, מעידים כי מדובר במדיניות רחבת היקף ושיטתית המונהגת ע"י חיל הים נגד דייגים מרצועת עזה, אשר החלה לאחר ההתנתקות והחמירה לאחר נפילתו בשבי של החייל גלעד שליט ביוני 2006 והנמשכת עד עצם היום הזה.

110. לא זו בלבד, מדיניות המעצרים וההתעללות בדייגים מהווה פגיעה קשה בכבודם ופרנסתם של הדייגים ומהווה הפרה בוטה של סעיפים 27 ו-39 לאמנת ג'ניבה הרביעית, המטילים חובה על הצדדים הלוחמים לכבד ולהימנע מלפגוע בגופם, בכבודם, בזכויותיהם המשפטיות, באמונתם ופולחנם, בנימוסיהם ומנהגיהם של האנשים המוגנים והחובה לאפשר לאנשים המוגנים להתפרנס בכבוד ולדאוג לכלכלתם של אלו אשר פרנסתם נפגעה מאמצעי הפיקוח אותו הטיל בעל הסכסוך.

111. מדיניות זו אף מנוגדת לאיסור על עינויים או יחס אכזרי כלפי אנשים מוגנים, ענישה קולקטיבית, הפחדה וביזה. ראו סעיפים 32 ו-33 לאמנת ג'ניבה הרביעית וכן סעיף 10 לאמנה הבינלאומית בדבר זכויות אזרחיות ומדיניות משנת 1966 המחייבת לנהוג בעצורים באנושיות.

112. לסיכום, מהעובדות המתוארות לעיל, עולה חשד כבד שהמעצרים שבוצעו הם מעצרים שרירותיים וכי הדייגים זכו ליחס מתעלל וחלקם אף נגרמו פגיעות בגוף. חשד זה מחייב פתיחה בחקירה פלילית לבירור העובדות עד תום והעמדת האחראים לדין. חובה זו מעוגנת, בין היתר, בס' 59 לחוק סדר הדין הפלילי, [נוסח משולב], התשל"ב – 1982, וכן סעיף 149 לאמנת ג'ניבה הרביעית וסעיף 12-13 לאמנה הבינלאומית נגד עינויים ונגד יחס ועונשים אכזריים, בלתי אנושיים או משפילים.

113. לאור האמור לעיל, הנכם מתבקשים כדלקמן:

- א. לחקור את כל מקרי הפתיחה באש לעבר הדייגים לעיל;
- ב. להורות לחיל הים להימנע מירי לעבר סירות הדייג והדייגים הפלסטינים ולאפשר להם לעסוק במלאכת הדייג בחופשיות, בביטחון וללא הפרעה;
- ג. להורות לחיל הים להימנע מלבצע מעצרים שרירותיים נגד הדייגים;
- ד. להורות לחיל הים ולשב"כ להימנע מניסיונות לגייס דייגים ולשדלם למסור מידע וסיוע לכוחות הביטחון;
- ה. לפרסם הנחיות ברורות בעברית ובערבית, לצבא ולתושבים ברצועת עזה בעניין הוראות הפתיחה באש לעבר הדייגים.
- ו. לקבוע נהלים ברורים בכתב המאפשרים לדייגים לקיים את מלאכתם ללא הפרעה ו/או ללא תפיסה לסירותיהם ו/או ללא העמדתם בסכנת חיים או בסכנת מעצר;

בכבוד רב,

פאטמה אלעג'ו, עו"ד